

Gik Jesu bøn i opfyldelse?

Vor Herre Jesu Kristi ypperstepræstelige bøn har vi i Joh. 17.

vers 20-21 siger: ”Ikke alene for disse (apostlene) beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig, at de alle må være ét, ligesom du, Fader! i mig, og jeg i dig, at også de må være ét i os, så verden må tro, at du har sendt mig.”

Ved Lazarus´ grav siger Jesus i sin bøn: ”Fader! Jeg takker dig, fordi du har hørt mig. Jeg vidste vel, at du altid bønholder mig...” Joh.11.41-42

Blev Jesu bøn i Joh.17 også hørt? Eller er den fortsat ubesvaret?

Vi læser i Ap.g.4.31: ”Og da de havde bedt, rystede stedet, hvor de var forsamlede, og de blev alle fyldt med den Hellige Ånd, og de talte Guds ord med frimodighed. Og hele forsamlingen af dem, der var kommet til troen, havde ét hjerte og én sjæl; ikke en eneste kaldte noget af det, han ejede, for sit eget; men de havde alting fælles.”

Svaret på Jesu bøn blev udløst gennem Helligåndens komme.

De troende blev ved Ånden smeltet sammen til ét i Jesus Kristus. Og hvad var det, som vedvarende holdt de troende sammen?

Svaret finder vi i Ap.g.2.41: ”Og de holdt fast ved apostlenes lære og samfundet, brøddets brydelse og bønnerne...”

Ved at de troelig holdt fast ved disse ting blev de troende bevaret fra sidespor og de blev holdt i et inderligt og opbyggende samfund i Kristus Jesus.

Af bibelen og historien kender vi til, at det eneste, som kan holde ”menighedsskibet” flydende og i kurs, er når Guds ord alene får lov til at være både ror og kompas, retning og mål, sejl og drivkraft.

Apostelen Paulus holdt denne kurs. Og han skriver til sin unge ven og medarbejder – Timoteus:

1. Tim.4.13: ”Indtil jeg kommer, så giv agt på oplæsningen, formaningen, undervisningen.”

Det samme siger vor Herre og Mester til os i dag!